

คำจารึก

อนึ่งสมณะอันหาสิลมิได้กระทำตนคฺจมีศีลให้ชนทั้งปวงเลื่อมใสในันก็ดี บุคคลอันฆ่าสัตว์ในน้ำ มีต้นว่าเต่าปลาด้วยเบ็ด และลอบสุมไซ และแทงด้วยหลาวแลคมวกก็ดี คนอันจับสัตว์มาทอดน้ำมันและเคี้ยวน้ำอ้อยอันร้อนนั้นก็ดี อนึ่งคลอันนำเอามูตข้างมูตม้ามูตมนุษย์ใส่ลงในอาหารให้ผู้อื่นบริโภคก็ดี เอน้ำอันเจือไปด้วยซากอากาศแลเจือไปด้วยยาพิศมให้ผู้อื่นดื่มกินก็ดี คนอันดื่มกินซึ่งสุราเมรัก็ก็ดี ก็ยอมไปตกในเวตรนินทีนรกที่ ๔ อันเต็มไปด้วยน้ำเค็มอันขังอยู่นานได้กับหนึ่ง ขอบน้ำนั้นดาดำไปด้วยเครือหวาย บนฝั่งนั้นเต็มไปด้วยขวากกรดข้างละโยชน์ นายนิริยะบาลเอาเบจ้เกี่ยวปากสัตว์นรกแล้วลากขึ้นมาจากน้ำ เอน้ำทองแดงและน้ำเหล็กอันเดือดพล่านตรอกปากสัตว์นรกนั้นให้ถึงแก่ลำบาก บางทีก็เอาค้อนเหล็กค้อนทองแดงอันรุ่งเรือง เปนเปลวไฟให้สัตว์นรกบริโภค บางทีนายนิริยะบาลแทงสัตว์นรกด้วยหลาวแลคมวก ตีด้วยค้อนเหล็กบ้าง จับเอาสัตว์เสียย หลาวแล้ววางไว้บนไฟก็มี บางทีก็เอาสัตว์นรกมาสับบนเขียง มีมังษะและโลหิตพินทนาการกระจายอยู่เหนือเขียงประดุจดังว่าขึ้นมังษะโลหิตแห่งเนื้อและปลา เหตุอภุศลกรรมอันสาหัสให้ผลจึงมาเสวยเวทนาอยู่ดังนี้ นักปราชญ์พึงรู้ว่ามหานรกขุม ๑ มีอุสุทฺถนรกขุมละ ๔ ขุมอยู่ทุกๆ ด้าน ส้าแดงแต่ ๔ ขุมก็เหมือนดุจส้าแดงสิ้นด้วยกันทั้ง ๑๒๘ ขุม เหตุว่าอุสุทฺถนรกทั้งหลายนั้นมีประเทศก้ามกรณณ์เหมือนกันกับเพศอุสุทฺถนรกทั้ง ๔ ขุมที่พรรณนามานี้ อุสุทฺถนริยาน พาหิโรโต พายนอกอุสุทฺถนรกออกไปถึงยมโลกนรกอันเปนนริวารมหานรกอยู่ชั้นนอกด้านละ ๑๐ ขุมทั้ง ๔ ด้าน ตกว่ามหานรกขุม ๑ มียมโลกเป็นนริวาร ๔๐ ขุมดุจกัน ส้าแดงแต่ ๑๐ ขุมก็เหมือนกันทั้งสิ้น เหตุก้ามกรณณ์ในยมโลกนรกทั้ง ๓๒๐ ขุมนั้นเหมือนกัน